

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๑๒/๒๕๕๐

วันที่ ๒๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายคุณฤกษ์ คันทาย กับพวก รวม ๕ คน) เพื่อขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย กรณีพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๘ มาตรา ๓ หรือไม่

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ส่งความเห็นของศาลปกครองสูงสุดและคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายคุณฤกษ์ คันทาย กับพวก รวม ๕ คน) เพื่อขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๘ มาตรา ๓ หรือไม่ โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

- ๒ -

นายคุษฎี คັນฉาย กับพวกรวม ๕ คน ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ สรุปได้ว่า นายคุษฎี คັນฉาย ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๗๕๘ และเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกับพวกอีก ๔ คน ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๗๕๖ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๗๖๐ ตำบลไผ่ดำ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแยกได้เป็นสองส่วน คือ ในส่วนของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบที่ดินทั้งสามแปลงถูกเขตเดินเสาไฟฟ้า รวมทั้งได้แจ้งการจ่ายค่าทดแทนของที่ดินทั้งสามแปลงที่ถูกแนวสายไฟฟ้าพาดผ่านและถูกกันเป็นเขตที่ตั้งเสาไฟฟ้า โดยกำหนดค่าทดแทนจำนวน ๒๒๕,๐๐๐ บาทต่อไร่ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกำหนดค่าทดแทนไม่เป็นธรรม จึงได้มีหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยคณะกรรมการพิจารณาราคาที่ดินและทรัพย์สินจังหวัดสระบุรี ได้กำหนดเพิ่มค่าทดแทนที่ดินจาก ๒๒๕,๐๐๐ บาทต่อไร่ เป็นเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาทต่อไร่

ในส่วนของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ที่ดินทั้งสามแปลงของผู้ฟ้องคดี ถูกประกาศเป็นเขตระบบการขนส่งปิโตรเลียมทางท่อ และได้รับค่าทดแทนทรัพย์สินจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาทต่อไร่ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดอัตราค่าทดแทนทรัพย์สินจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาทต่อไร่ ไม่เป็นธรรม จึงมีหนังสืออุทธรณ์เงินค่าทดแทนดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน นับแต่วันที่

- ๓ -

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสืออุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้ศาลพิจารณาเพิ่มค่าทดแทน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการประกอบธุรกิจปิโตรเลียม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจดำเนินการใด ๆ ต่อบุคคล ทรัพย์สินหรือสิทธิของบุคคล ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ และในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับเจ้าของผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ไม่สามารถตกลงกันได้เกี่ยวกับจำนวนค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์จะต้องนำข้อพิพาทนั้นให้อनुญาโตตุลาการวินิจฉัยตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทั้งห้าไม่พอใจในเงินค่าทดแทน จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้จ่ายค่าทดแทนเพิ่มขึ้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสืออุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๕ แต่จนถึงวันฟ้องคดีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้แจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าทราบ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับผู้ฟ้องคดีทั้งห้าไม่สามารถตกลงกันได้เกี่ยวกับจำนวนค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ กรณีเช่นนี้ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทฤษฎีรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้บัญญัติขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ โดยให้นำข้อพิพาทให้คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัย เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งห้านำคดีมาฟ้องต่อศาล โดยคณะอนุญาโตตุลาการยังมิได้มีคำวินิจฉัยข้อพิพาทดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่สั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณาเฉพาะในส่วนคำฟ้องที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องเฉพาะส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา

- ๔ -

ผู้ฟ้องคดีทั้งห้ายื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องเฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีบางรายไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าไม่เห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยศาลปกครองชั้นต้นและเห็นว่า ตามมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ซึ่งได้บัญญัติรับรองสิทธิเสรีภาพที่ปวงชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังนั้น สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง แม้ในคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะใช้อำนาจตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ ประกาศกำหนดเขตและเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าเพื่อวางระบบการขนส่งปิโตรเลียมทางท่ออันเป็นการใช้อำนาจทางปกครองในการเข้าดำเนินการตามวัตถุประสงค์เพื่อการบริการสาธารณะ โดยมีประโยชน์สาธารณะเป็นเหตุผลรองรับการใช้อำนาจดังกล่าวก็ตาม แต่มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้กำหนดการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้ ถือว่าเป็นการวางขอบเขตการใช้สิทธิล่วงล้ำเข้าไปกระทบถึงอำนาจกรรมสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลอันมีผลเสมือนเป็นการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ แม้จะไม่ถึงกับไปเพิกถอนหรือตัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินไว้โดยชัดแจ้ง แต่มีข้อจำกัดและวางขอบเขตการใช้สิทธิที่ล่วงล้ำเข้าไปกระทบถึงแก่นหรือสาระสำคัญของสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล การใช้อำนาจตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงเป็นบทบัญญัติที่มีเนื้อหาขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ ตามมาตรา ๒๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดว่าในกรณีที่การปฏิบัติของพนักงานหรือผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานตามมาตรา นี้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ทรงสิทธิอื่น บุคคลนั้นย่อมเรียกค่าทดแทนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ และถ้าไม่สามารถตกลงกันในจำนวนค่าทดแทนให้มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัยและให้นำกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าเห็นว่า

- ๕ -

อนุญาตตุลาการเป็นวิธีการระงับข้อพิพาทซึ่งคู่กรณีจะเสนอข้อพิพาทไปยังบุคคลที่สาม โดยคู่กรณีตกลงกันล่วงหน้าว่า การตัดสินของอนุญาตตุลาการนั้นถึงที่สุดและยอมรับผูกพันคู่กรณี อนุญาตตุลาการจึงขึ้นอยู่กับความตกลงโดยสมัครใจของคู่กรณี และหากพิจารณาบทบัญญัติต่าง ๆ ของพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ก็มีได้กำหนดหรือกล่าวถึงการใช้อุญาตตุลาการโดยวิธีการที่มีกฎหมายกำหนดบังคับให้ใช้แต่อย่างใด การที่กฎหมายกำหนดให้ระงับข้อพิพาทโดยวิธีการอนุญาตตุลาการโดยไม่มีการยินยอมหรือการแสดงเจตนาจากผู้ฟ้องคดีทั้งห้าชอบด้วยหลักสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดส่งบทบัญญัติมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่าบทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า ในการพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดจำเป็นต้องใช้บทบัญญัติมาตรา ๒๕ วรรคสาม และมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ บังคับแก้คดีด้วย แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทั้งห้าโต้แย้งว่าบทบัญญัติมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ซึ่งได้บัญญัติรับรองและให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้วย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญหรือคณะตุลาการรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติ มาตรา ๒๕ วรรคสาม และมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้มาก่อน แม้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๕๑/๒๕๔๘ แล้วว่า พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา

- ๖ -

๒๕ และมาตรา ๓๐ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ ก็ตาม แต่เป็นการวินิจฉัยเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินและเรื่องการเงินอัน อสังหาริมทรัพย์เท่านั้น ซึ่งเป็นคนละประเด็นกับกรณีในคดีนี้ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าโต้แย้งว่า บทบัญญัติมาตรา ๒๕ วรรคสาม และมาตรา ๓๑ วรรคสอง นั้น จำกัดสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนที่บังคับ ให้ระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการ ซึ่งตามมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ได้บัญญัติให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยปัญหาว่า กฎหมายขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับดังกล่าวมิได้บัญญัติให้ศาล ซึ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งมีอำนาจวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะต้องใช้บังคับ แก่คดีนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ นอกจากนั้นในกรณีที่รัฐธรรมนูญได้จัดตั้งองค์กรของรัฐ ขึ้นมาเพื่อให้มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยปัญหาว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ โดยเฉพาะแล้วตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข เมื่อมีปัญหว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีใดขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ศาลจะต้องรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งเรื่องหรือปัญหาดังกล่าวให้คณะตุลาการ รัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยต่อไป ศาลปกครองสูงสุดจึงให้ส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าให้คณะตุลาการ รัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย

ตุลาการรัฐธรรมนูญประจำคดี มีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามข้อกำหนดคณะตุลาการ รัฐธรรมนูญว่าด้วยองค์คณะในการพิจารณาพิพากษา วิธีพิจารณา และการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐

คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ต่อมาได้มีการตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

- ๓ -

๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ขึ้นไว้ให้ใช้แทนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ โดยมาตรา ๓๐๐ วรรคหนึ่ง วรรคสามและวรรคสี่ บัญญัติให้ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ เป็นศาลรัฐธรรมนูญ และให้บทบัญญัติมาตรา ๓๕ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการตรา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญขึ้นใช้บังคับ โดยบรรดาคดีหรือ การใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการต่อไป และเมื่อ มีการแต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญนี้แล้ว บรรดาคดีหรือการที่ค้างดำเนินการนั้นให้ออน ไปอยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่แต่งตั้งขึ้นใหม่ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย คำร้องนี้ได้

ในขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องนี้ ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แล้ว โดยบทบัญญัติมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มีหลักการอย่างเดียวกันกับบทบัญญัติมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงพิจารณาคำร้องนี้ตามบทบัญญัติมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญชอบที่จะพิจารณา วินิจฉัยคำร้องนี้ต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ เป็น บทบัญญัติในหมวด ๑ บททั่วไป ซึ่งเป็นการกล่าวถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความ เสมอภาคของบุคคลอันเป็นบททั่วไปซึ่งไม่ใช่บทบัญญัติที่บุคคลจะอ้างว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือ

- ๘ -

แย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ ประกอบกับกรณีตามคำโต้แย้งมิได้โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ได้ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติรับรองไว้ประการใด คำโต้แย้งนี้ไม่เป็นประโยชน์ที่จะวินิจฉัยและถือเป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

- ๘ -

คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๒

อนันต์

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

อินทจาร

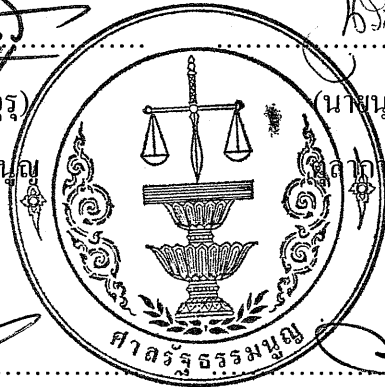
(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

เฉลิมพล เอกอุรุ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นุรักษ์ มาประณีต

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

กุลบุปผา

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

สร้อยพิสุทธิ์

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ไข่มุกด์

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ